

Α' Χαιρετισμοί στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό του Αποστόλου Παύλου Κορίνθου τέλεσε την Παρασκευή, 22 Μαρτίου 2024, την Ακολουθία των Α' Χαιρετισμών ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, πλαισιούμενος από τον Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Παναγιώτη Μαυραγάνη, Πρόεδρο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού, και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου δι' ολίγων αναφέρθηκε στην μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού, ως εορτή και ημέρα χαράς, επεξηγώντας τους λόγους «της χαράς» για την συγκεκριμένη εορτή και δίκην «προεορτίων» και «μεθεορτίων» ύμνων αυτής, όπως συνηθίζεται για τις Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές της Πίστεώς μας, στις Ακολουθίες των Χαιρετισμών της Μεγάλης Τεσσαρακοστής κατά τις Παρασκευές των πρώτων τεσσάρων κατά σειρά εβδομάδων των Αγίων Νηστειών, εστιάζοντας στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Παρασκευής εκ των Παννυχίδων της Α' Εβδομάδος

των Νηστειών.

Τόνισε ιδιαιτέρως του Κυριακούς λόγους· «Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή » (Ἰω. ιε', 1), αναφέρων ὅτι στην Παλαιά Διαθήκη εγκωμιάζεται ἡ Σοφία ὡς ἄμπελος «βλαστήσασα χάριν καί τά ἄνθη της καρπός δόξης και πλούτου » (Σοφ. Σειράχ κδ', 17) και ὁ Χριστός, ἡ ἐνυπόστατος Σοφία, ὡς «ἄμπελος», βλαστάνει τὴν θεία χάρη και τὰ ἄνθη Του παράγουν θεία δόξα και θεῖο πλούτο στους ἀνθρώπους που εἶναι συνδεδεμένοι μαζί Του ὅπως «τα κλήματα».

«Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (ἐνθ. ἄνωτ. στιχ. 5), μόνον ἡ σύνδεση μετὰ τὸν Χριστὸ ἀξιολογεῖ καὶ αξιοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο, γιατί ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν συνδέεται μετὰ τὸν Χριστὸ «φέρει μεν καρπούς» ἀλλὰ οἱ «καρποί» αὐτοὶ εἶναι εἰς θάνατον καὶ ὄχι «καρποί» εἰς ζωὴν. Πολλὰ μπορεῖ νὰ κάνει ὁ ἄνθρωπος χωρὶς Χριστό. Ὅλα αὐτὰ τὰ πολλὰ ὅμως εἶναι τελικὰ «ουδέν», ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἀναφορὰ στὴν Βασιλεία Του, τῆς ὁποίας «οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α', 33). Ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς ἀμπέλου, ποὺ εἶναι ὁ Χριστός, ἔχει οδυνηρὴ ἐξέλιξη καθότι ἐπεταὶ ἡ ξήρανση καὶ ἡ τελικὴ κατάληξη εἶναι ὁ ἀφανισμός· «καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται» (ἐνθ. ἄνωτ. στιχ. 6), ἀφοῦ κατὰ τὸν Ἀπόστολό μας· «ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει» (Α' Κορ. γ', 13).

Προϋπόθεση να εισακουσθεί η προσευχή μας αποτελεί η σύνδεσή μας με τον Χριστό, τα δε «ρήματά» Του, οι λόγοι Του, να μείνουν στη ζωή μας «ως θησαυρός της καρδιάς μας και κατεύθυνσις εις την ζωήν μας». Η προσευχή μας, σύμφωνα με το κριτήριο του αληθινού αιτήματος που έθεσε ο Κύριος και που είναι η φανέρωση της Βασιλείας του Θεού (Ματθ. στ', 33), επιβάλλεται να μην έχει καιροσκοπικό ή ιδιοτελές περιεχόμενο αλλά να σχετίζεται με τον δοξασμό του Χριστού για να θυμηθούμε και τους λόγους του παπα-Τύχωνος του Αγιορείτου· «... Κύριε έλέησον μία δραχμή, δόξα σοι ό Θεός μία λίρα»!

Κλείνοντας την ομιλία του ο Θεοφιλέστατος μετέφερε στο εκκλησίασμα τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, ώστε η σύνδεσή μας με τον Χριστό, κατά την εικόνα της αμπέλου, να είναι μόνιμη, παραγωγική με πολλούς και καλούς καρπούς και το υπόλοιπο της Αγίας Τεσσαρακοστής ειρηνικό και απείραστο.

Περισσότερες φωτογραφίες:

